

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo quartus

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

De ascensiōe dñi

transitorīs loqui. **N**oua ḥo de celestibus
De veteri lingua. **J**oa. iiij. Qui de terra ē
de terra loquitur. Et. i. **J**oa. iiiij. Ipsi de mū
do sunt ideo de mūdo loquitur. **D**apoua
po lingua. j. **P**et. iiiij. Sīq̄s loquitur q̄ si ser
mones dei. s. loquatur. **T**ertiū signū est
serpentū ablatio: q̄ serpentes tollēt. i. ma/
las suggestiones a diabolo iūissas. **B**er.
Demonū est malas suggestiones ingere/
re/ sed nos p̄ est nō p̄sentire: **Q**uartū est
mortiferi veneni rep̄sio. q̄ dīc: **E**t si mor
tifer q̄d biberint nō eis nocebit. i. **H**ec mō
da sustinere sive in rebus sive in verbis si
ue in psōna: quia nō frangūtur p̄ impatiē
tiam. **G**reg. Ego patiētie virtutē maiore
signis et miraculis credo. **Q**uintū est se
libris sup̄ egros manū impositio. cū v̄:
Sup̄ egros manū imponēz, z bene habe
būt. i. sup̄ pctōres qui eos offendērūt mas
nus imponēt eis indulgendo: z ex hoc bñ
habebūt. **H**oc em̄ est valde meritorium.
Aug⁹. ser. de sc̄to Stephano. Per amoē
homis inimici efficiens amic⁹ dei. **I**dez
in Ench. **E**leemosyna illa nihil est mai⁹ q̄
ex corde dimittim⁹ q̄d in nos quisq̄ pec
cauit. **D**e pred. aut̄ sic loquitur Ber. in ser
Hō difficile arbitror: quoadmodū intelli
gi h̄mōi signa possint ut sint indubitata si
signa credulitatē ac p̄ hoc et salutis. **P**ri
mū em̄ opus fidei p̄ dilectōez opantis cor
dis p̄punctio est in q̄ sine dubio exiuntur
demonia. i. p̄tā. Erude q̄ in ch̄m credūt
linguis loquūtūr nouis: nec de cetero ve
rūta pro parentū lingua loquūtūr decli
nantiū in p̄ba malicie ad excusandas ex
cusationes in peccatis. **U**bi po p̄punctio
cordis z oris cōfessione p̄ora delecta sunt
peccatā ne recidivū patiant serpētes tol
lant necesse est. i. venenosas suggestiones
extinguat. **Q**uid en̄ agēdū siq̄ forte radix
pullulat: si stimulat ain carnis p̄cupiscē
tia: p̄fecto si mortifex q̄d biberint nō eis
nocebit. qm̄ iuxta saluatoris exemplū cuz
gustauerint nollent bibere. i. cū senserint/
nollēt p̄sentire. Nulla em̄ dānatio est his
q̄ sunt in ch̄o tēsu p̄cupiscētiē sensus abs/
q̄ p̄sensu. **Q**uid en̄: **M**olesta certe z p̄ciu
losa est sic corrupte affectionis lucta: sed
qui crediderint ma. sup̄ egros impo. z bñ
habebūt. i. egras affectioēs bonis opib⁹
operēt: z hoc remedio curabuntur. **H**ec

Bern. Hec itaq̄ signa habere studeam⁹
si cuz ch̄o ascendere volūm⁹. Nā si in pec
catis manserim⁹: si suggestioēs malas nō
represserim⁹/ hoc est nostre dānatioēs in
dīcī. **E**xemplū de iudeis q̄bus dñs dīc
Joā. viij. In petis vestris mouemint: q̄
vīz penitere nolebāt. **E**t itez: **V**os ex pa
tre diabolo estis. ibide **U**n. **E**ccl. ii. Si pe
nitentiā nō egerim⁹ incideam⁹ in man⁹ dei
Tertī artīcls. **A**udistis de signis bo
mōp̄. **H**ic applica quod ponit dñica in
passione: sermonē meridianō.

Sermo quartus.

Omnīus ie
Dūsus r̄c. **D**ñs in templo san
cto suo. **P**s. x. **H**oc exponi
p̄t de trīplici templo. scz
De templo materialis ecclie.
De templo rōnalis p̄scientie.
De templo eternalis glorie.
De p̄mo Genef. xxvij. **E**tere domin⁹ est
in loco isto. **D**e secūdo. j. **L**or. iiij. **A**ctis
q̄ templū dei estis vos r̄c. **D**e tertio
Daniel. iiij. **B**enedict⁹ es in templo sancto
glorie tue. **S**alutatio.
Dñs r̄c
Primus artīc. **V**erū ch̄s ascenderit
sup̄ omes celos. **O**, nō. **P**sal. **D**ñs i
celo sedes eius. ḡ nō supra celos. **C**ōtra
Eph. iiiij. Ascendit sup̄ omes celos: ut ad
impleret oia. **R**ūndz **L**bo. par. iiij. **Q**uāl
to aliq̄ corpora p̄fecti⁹ p̄ticipat di bonita
temporante sunt sup̄iora corporali ordine qui
est 3rda localis. **U**nde videm⁹ q̄ corpora
q̄ sunt maḡ formalia/ sunt naturali sup̄
oria: ut pat̄z p̄ phm. iiiij. **P**b. iiij. z. iiij. de celo.
Per formaz em̄ vnuquodq̄ p̄ticipat esse
diuinū. ut p̄z. j. p̄by. **P**lus aut̄ p̄ticipat
de diuina bonitate corp⁹ p̄ gl̄iam q̄d
cūq̄ corpus naturale p̄ formā sue nature.
Et inter oia corpora glōsa manifestū est q̄
corp⁹ ch̄i maior refulget glia. **J**ō p̄ueni
entissimū est q̄ sit sup̄ oia corpora p̄statuunt
in alto. **D**icis aut̄ sedes dei esse in celo nō
sicut in p̄tinente: sed magis sicut in p̄ten
to: **U**n. nō opt̄ aliquā partē celi eo sup̄io

re cēs ipm esse sup oēs celos. Jō in Ps. 61. Elenata ē magnificētia tua sup celos. Hec Tho. Pro fundo. Sicut Et Aristo. q̄to de Lelo. Nobiliori corgi deberunt nobilio loc. Et Horatius i poe. Singla q̄ locū teneāt fortita decent. Lū ḡ corpus ch̄ si nobilissimū corporz: io q̄rit Utrū chis ascēderit zc. Dic rū. vt s. Post rūsi onē dicas. O ḡgl̄osuz est videre chū corporis magnifice sublimatū. Ad hāc glā sp̄irem fr̄s r̄ mū eā deuote p̄flemlur vt tandem ei p̄cipes effici mereamur. O miseri p̄tōres q̄ nō deissed p̄p̄iaz q̄ritis volūrate: diuinoy p̄ceptoz trāgressōres: supbi: invidi: fornicatores zc. Lerte non via celi teneri sed inferni. Nō em̄ possibile est in celū ascēdere nisi eos dūtaxat q̄ deo placet z seip̄s deo dedicat. Fig. Eccl. xliii. Enoch placuit deo z trāslatus est in paradisū. et Bell. v. Enoch ambulauit cū deo z vult eū dñs. Expone: Enoch inter p̄tatur dedicās seu edificās: et signat iustū qui se dēdicat deo z rēpluz dei in seipo et dīscat: Jō placet deo z rādēz in padisū celestē transfertur. Sic ḡ dī Col. 1. Am̄ buleus digne deo p̄ oia placentes.

Secundus articu. In pcedeti zc. Nūc de scđo qđ est mysteriū triūphatis sume ascēsionis: qđ postq̄ locut̄ est eis assūptus est in celū. Act. 1. Eleuatis manib⁹ serebat in celū dicēs discipulis suis illud Iō. x. Ascēdo ad patrē meū et patrē vestri: deū meū et deū vestr̄. De lo co aut̄ a q̄ ascēdit q̄ est in mōte oliveti: de Simplici⁹ ep̄us bierlymitanus: q̄ cū ibi postea edificata fuisset eccl̄ia. locus ille in quo iusticerū vestigia ch̄i ascēdantis nū q̄ potuit sterni paumēto: immo resiliebant marmora in ora collocātū. Lācati etiā pulueris a dño hoc dicit esse documētū: q̄ vestigia imp̄ssa cernuntur eandē adhuc speciē velut pressis vestigis terra custodit. Circa autē hoc mysteriū etiā sunt deo uore templaanda.

Primū magnificētia ascēdantis.

Ecēdū reuerētia turbe assistent̄

Lertiū leticia militie p̄gaudētis
P̄sumū i ḡis zc. Magnificētia inq̄ pulcri
tudinis p̄p̄er doce claritatis. Unde dicit
Dath. xix. Fulgebū iusti sicut sol. Ipse
aut̄ est iustus iustorū: ideo zc. Magnifi-

cētia fortitudinis. Elsa. lxiij. Iste formidus in stola sua gradies in multitudine virtutis sue. Magnificētia imperialis celitus dini: Dath. vti. Data est mihi ois portetas in celo et in terra. Scđm est reverētia turbe assistent̄. Lū anias beatarū. Unde dī Ps. Ascēdili in altū cepisti captiuitatē: i. tecū duixisti anias q̄ detente fuerāt captiue. Lū eoz qui in corpe et ania iam erat glorificati. De his supra sabbato hebdomade pasce p̄mo articulo. Cum etiā beate virginis et bōy apostolo rū et alioꝝ spectantiū disciploꝝ q̄ ex prece p̄ dñi apparentis eis recubentib⁹ in cēnaculo in mōtes lion/ in monte venerāt oībeti. Qui vidētes eum tagloriose ascēdētem in celum/reuerēt adorauerūt. Quia sicut dī Act. jo. Glorētib⁹ illis eleuar̄: At: et nubes suscepit eum in celū. nubes inq̄ luminosissima: nō q̄ indigeret nubis obsequio: sed vt ostenderet/ q̄ om̄es creatūre debet ei reuerētiaz exhibere. O q̄nta erat eoz admiratio: q̄nta deuotio ad dominiū suū sic ascēdētē. Lredo q̄ libent̄ cū eo ascēdissent etiā corpe/ qđ q̄ nō poterat/ ascēdebāt mēte: c̄ signū erat aspectus eoz attetus in celū. Et nos eoz exēplo toto anio dēm̄ etiā ad dñm̄ ascēdere. di. illō Bern. in ser. Nos p̄p̄ls tu⁹ et oues pascue tue seq̄m̄ te/p̄ te/ad te: q̄ tu es via: veritas et vita; Elsa in exēplo: veritas in p̄missō: vita in p̄mio. Et Aug⁹. Si pie ascēsionē dñi celebram⁹/ ascēdam⁹ cum illo: et sursum corda habeam⁹. Sursum inq̄ cor da habeam⁹: sed ad dñm̄ refugii vocaf. Sursum q̄ppe cor ad dñm̄ refugii vocaf. Sursum autē cor nō ad dñm̄/ supbia dīcīf. De hac autē ascēsionē supbie dī Ber. in fmōe de ascēsione. Nōne iste est mons in quē ascēdēt angelus: et factus est diabolus. Dernicōsia hec ascēsio: imo descentio magis est de bier/ salē in biericho. Lertiū est leticia militi et congaudētis. s. angeloꝝ iubilātū. Psalm̄. Ascēdit deus in iubilatō. Generūt siquidē obuiā christo om̄es angelicē: potestates: tanq̄ summo domino: et mirabānt: q̄ sic terra ascēderet super celum: cum scriptū sit Proverbiꝝ. xxv. Celum sursum et terra deorsum. Cōtēm plari autem possumus: q̄ ipsis angelis p̄ admiratione interrogantibus inter se